

FACULTATEA DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI GESTIUNEA AFACERILOR DEPARTAMENTUL DE MANAGEMENT

MANAGEMENT

Lect. univ. dr. Vincențiu VEREȘ

Lect.dr. VINCENŢIU VEREŞ

- Catedra de Management din 1999
- Absolvent FSEGA, specializarea EAM + Masterat
- Doctor în Economie din 2008
- Prelegeri: Management, Management organizaţional, Masterat

- vincentiu.veres@econ.ubbcluj.ro
 - Birou: sala 246
 - Consultaţii: joi ora 13.00 15.00

MANAGEMENT BIBLIOGRAFIE

- 1. Ilieş L., Lazăr I., Mortan Maria, Popa Mirela, Lungescu D., Vereș V., *Management*, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 2009.
- 2. Nicolescu O., Verboncu I., *Abordări* moderne în managementul general al organizației. Vol. 1 (Managementul general al organizației.) Ed. Economică, București 2003.
- 3. Lazăr I., Mortan Maria, Vereş V., Management general, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2002.

Adevărurile MANAGEMENTULUI

1. Amintește-ți, înainte să acționezi, că nu sunt banii tăi.

2. Legea lui Whistler

Niciodată nu știi cine are dreptate, dar întodeauna știi cine este șeful.

3. Legile lui Spencer

- Oricine poate lua o decizie dacă are suficiente date.
- Un bun manager poate lua o decizie fără suficiente date.
- Un manager perfect poate opera în perfectă incertitudine.

Adevărurile MANAGEMENTULUI

4. Principiul lui Pfefier

Nu lua niciodată o decizie dacă poți să faci pe altcineva să o ia.

Corolar: Nimeni nu ține o evidență a deciziilor pe care ai fi putut să le iei, dar nu le-ai luat; toată lumea îți ține însă evidența deciziilor greșite.

MANAGEMENT

Principiul lui PETER

Într-o ierarhie, fiecare angajat tinde să se ridice la nivelul său de incompetență.

Principiul Iui PETER

Concluzii logice:

- 1. Cu timpul, fiecare post tinde să fie ocupat de un angajat care este incompetent să-și îndeplinească sarcinile.
- 2. Munca este făcută de acei angajați care nu au atins încă nivelul de incompetență.
- Dilema: Şef? Manager? Lider?

CUPRINS

- Cap. 1: Management definire, concept, proces, şcoli şi funcţii
- Cap.2: Organizaţiile economice. Firma şi mediul ei
- Cap.3: Sistemul decizional
- Cap.4: Comunicarea şi sistemul informaţional al managementului
- Cap. 5: Organizarea procesuală și structurală a firmei
- Cap. 6: Metode de management şi tehnici de stimulare a creativităţii
- Cap. 7: Conducătorul şi echipa managerială

Capitolul 1 Management – definire, concept, proces, şcoli şi funcţii

- 1.1. Definirea managementului
- 1.2. Managementul clasic şi contemporan
- 1.3. Doctrine şi şcoli în domeniul managementului
- 1.4. Funcţiile managementului

Carte pagina 7-51

Lat. "manus"

mână, manevrare, manipulare

It. "manegio"

prelucrare cu mâna

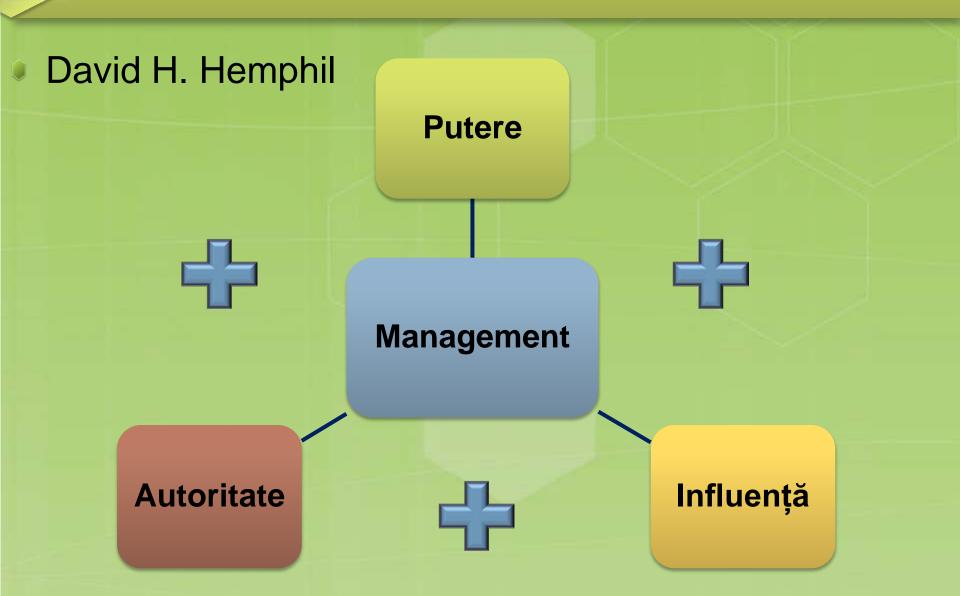
Fr. "manège"

Ro.= loc unde sunt crescuţi caii.

En."to manage"

a conduce, a administra.

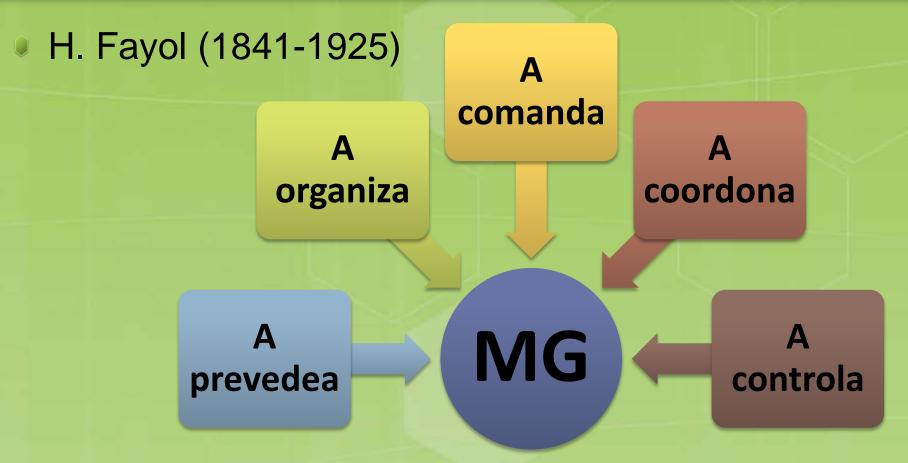

Asociația Americană de Management

- Obţinerea de rezultate prin alţii, dar cu asumarea responsabilităţii
- Orientarea firmei către mediu
- Decizii privind finalitatea firmei
- A te baza pe subordonați ("-"greșeli, "+"inițiative)
- Descentralizare, apreciare în funcție de efort

Alte definiții

1.1. Definirea managementului ca proces sau ca sistem

Proces - Ricky Griffin

diagnoza,

planificarea și decizia,

organizarea

Coordonarea

Controlul

INFORMAŢII, resurse FINANCIARE ŞI MATERIALE

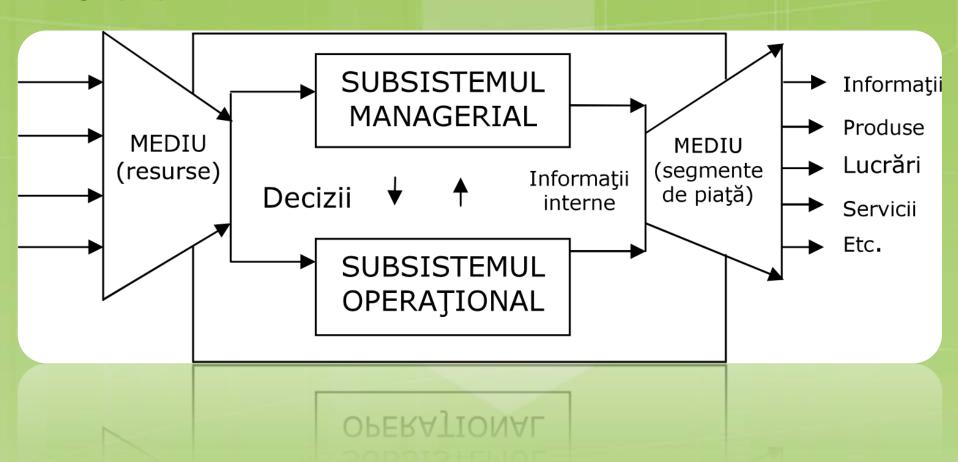
OAMENI

EFICACE ȘI EFICIENT

1.1. Definirea managementului ca proces sau ca sistem

Sistem

1.1. Definirea managementului Piramida managementului

Top Management = managementul de vârf (presedintele firmei, membrii Consiliului de Administrație și Comitetului de Direcție, adică personalul din conducerea de vârf a firmei.)

Top MG

Middle Management = managementul de mijloc (directorii executivi (comercial, tehnic, economic) și șefii de departamente)

Middle MG

Lower Management = managementul inferior sau de jos - supervizorii (supraveghetorii), personalul operativ de conducere, care au în subordine numai executanți)

Lower MG

1.1. Definiții clasice și moderne

CLASIC

- Taylor (1903): "Managementul este arta de a şti precis ce trebuie făcut, cât mai bine şi mai ieftin".
- Fayol (1916)

MODERN

- MacKensie (1969): "managementul este procesul în care managerul operează cu trei elemente fundamentale - idei, lucruri şi oameni - realizând prin alţii obiectivele propuse".
- Octave Gelinier: "managementul desemnează deopotrivă, conducerea şi organizarea şi presupune un efort conştient, metodic şi ştiinţific pentru a studia şi realiza condiţiile de funcţionare".

1.2. Managementul clasic și contemporan Managementul : artă sau știință?

ARTĂ	ŞTIINŢĂ	
Calități personale (intuiție, bun simț, imaginație, capacitate de reacție, talent)	Calități personale și cunoașterea realității cu mijloace științifice	
Observarea experimentelor și acumularea experienței	Analiza proceselor, identificarea principillor și legităților	
Folosirea în mod exclusiv a experienței	Corelarea experienței cu cercetarea prospectivă	
Orientarea prioritară pe termen scurt	Orientarea prioritară pe termen lung	
Informație limitată și unilaterală	Informație completă și complexă	
Capacitate redusă de inovare și adaptare la schimbări	Orientare spre acțiune, creativitate și adaptabilitate	

1.2. Managementul clasic și contemporan Etapele dezvoltării managementului

- Philip W. Shay, identifica următoarele etape:
 - 1. Abordarea ştiinţifică a managementului (1900-1920)
 - 1911 F.W. Taylor (Elements of Administration)
 - reorganizarea unei companii miniere franceze de către H.Fayol;
 - 2. Anii '30 de abordare organizatorică a managementului;
 - 3. Managementul pe bază de obiective;
 - 4. Stadiul de după 1950 teorie generală a managementului.

1.2. Managementul clasic și contemporan Etapele dezvoltării managementului

- Literatura română:
 - Etapa 1. Conducerea empirică
 - Intuiția și experiența
 - Managementul = artă.
 - Etapa 2. Începuturile conducerii ştiinţifice
 - Taylor şi Fayol
 - Etapa 3. Conducerea ştiinţifică. Anii '50,
 Managementul = ştiinţă interdisciplinară.

1.3. Doctrine şi şcoli în domeniul managementului

- 1. Şcoala clasică (universală);
- 2. Școala relaţiilor umane (behavioristă);
- 3. Școala sistemelor sociale (sistemică)
- 4. Doctrina cantitativă.

- Reprezentanţii şcolii clasice:
- A. americanul Frederick W. Taylor managementul ştiinţific
- B. francezul Henri Fayol M. administrativ
- C. germanul Max Weber M. birocratic

- A. Managementul ştiinţific: Taylor, soţii Frank şi Lillian Gilbreth şi Harrington Emerson.
- Concepţia lui Taylor Principles of scientific management (1911), poate fi sintetizată în 11 principii şi o formulare cu caracter de lege (p.19)
 - analiza fiecărui post (identificărea elementelor sau mişcărilor distincte care alcătuiesc munca fizică) -ERGONOMIE
 - reproiectarea lor rapiditate și eficiență
 - separarea sarcinilor administrative de cele de producție (diviziunea muncii)

- Soţii Frank şi Lillian Gilbreth
- Contribuţiile cele mai importante la dezvoltarea teoriei managementului sunt:
 - demonstrarea importanței recompenselor în obținerea performanței;
 - Inițierea studiilor privind scopurile (obiectivele) și posturile de muncă;
 - demonstrarea importanței selectării și instruirii personalului.
- Limite: au considerat muncitorii egali d.p.d.v. profesional, ignorând sugestiile lor.

- Harrington Emerson (1853-1931)
 - Contribuția sa are un pronunțat caracter aplicativ
- Compania Eastern Rate din SUA
 - El a reuşit să aducă organizației profituri de milioane de dolari.
- Principii (11 principii pagina 20 din carte):
 - Enunțarea unui scop clar
 - Utilizarea raţională a resurselor
 - Organizarea unui consiliu de conducere competent
 - Disciplina
 - Stimularea materială şi morală a angajaţilor

B.	Managementul administrativ –	
	administrativ –	Η.
	Fayol	

Administration 8. Industrielle et Generale 9. (1916) - Principiile 10 managementului:

1. Diviziunea muncii;

2. Autoritatea;

3. Disciplina;

4. Unitatea de comandă;

5. Unitatea de direcţie;

6. Subordonarea intereselor individuale

faţă de cele ale organizaţiei;

7. Remunerarea;

8. Centralizarea;

9. lerarhia;

10. Comenzile (loc și timp potrivit);

11. Echitatea;

12. Stabilitatea personalului;

13. Iniţiativa liberă;

14. Spiritul de echipă.

C. Managementul birocratic: Max Weber

"The Theory of Social and Economic Organizations"

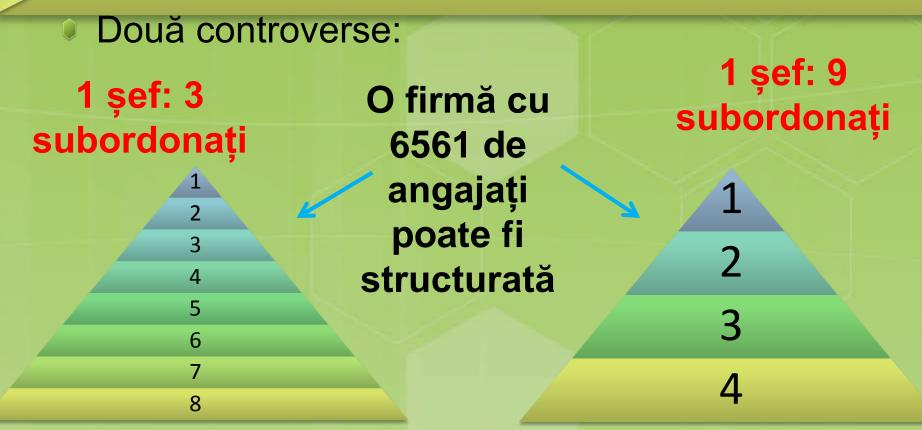
Acte, decizii scrise

Evidențe stricte Arhive

Diviziunea muncii, definirea clară a autorității MG Birocratic

Reguli, proceduri, impersonale

Delegarea de autoritate: de la vârf până la baza piramidei ierahice sau în funcție de importanța problemelor?

1.3. Doctrine și școli în domeniul managementului - Școala relațiilor umane

- ELTON MAYO (1880-1949) comportamentul uman
- Faimoasele experimente de la Hawthorne. Western Electric Company (Chicago) între anii 1927 şi 1932.
- Alături de aspectele fizice ale muncii (buna iluminare, mărirea salariului, creșterea perioadei de odihnă, scurtarea zilei de muncă etc.), acționează și factorii de relații umane, care pot influența eficiența și performanțele muncitorilor.

1.3. Doctrine şi şcoli în domeniul managementului - Şcoala relaţiilor umane

- MARY PARKER FOLLETT (1868-1933) echipele de muncă
- Managerii şi muncitorii trebuie să se considere parteneri.
- ABRAHAM MASLOW (1908-1970) "ierarhia nevoilor": "o dată ce nevoile fiziologice (hrană, locuință, securitate personală) au fost satisfăcute, nevoile de tip superior (amiciție, stimă, autodesăvârșire etc.) vor întregi potențialul uman și personalitatea individului".

1.3. Doctrine şi şcoli în domeniul managementului - Şcoala relaţiilor umane

FREDERICK HERZBERG (1923-2000) –
 Motivaţia muncii – Teoria celor 2 factori

1. factori igienici

 supravegherea agasantă, condiții de muncă neprielnice, relații tensionate, plata muncii lipsita de etică, siguranța locului de muncă

2. factori motivatori

 realizarea, recunoasterea, responsabilitatea, avansarea, cariera profesionala - în general - și munca însăși

1.3. Doctrine şi şcoli în domeniul managementului - Şcoala relaţiilor umane

DOUGLAS McGREGOR

- Teoria X motivare negativă
- Teoria Y motivare pozitivă

W.Ouchi

Teoria Z – filosofia managementului japonez

1.3. Doctrine şi şcoli în domeniul managementului - Şcoala sistemelor sociale (MG.modern)

- HERBERT A. SIMON adoptarea deciziilor
 - Deciziile programate (repetitive) și deciziile neprogramate
- PETER F. DRUCKER The Practice of Management (1954) - managementul prin obiective (M.B.O.)
 - Problema firmelor creșterea productivității muncii umane
 - "O structură ierarhică greșită este garanția rezultatelor nule".

1.3. Doctrine și școli în domeniul managementului - Școala sistemelor sociale

HENRY MINTZBERG

- Managerii pregătiți în școlile de management priceperea și abordarea originală a problemelor și NU prin similitudinea unor situații.
- ROBERT L. MATHIS domeniul Managamentului Resurselor Umane

- Utilizarea metodelor şi tehnicilor matematice, statistice şi informatice
- EX: AVON cercetare operațională
 - Creșterea profitului prin reducerea discount-urilor, chiar dacă valoarea medie a unei comenzi a scăzut.

- Managementul operațional
 - Microcip pret=15\$ scade la 2\$ iar costurile=5\$

CONTROL

1.4. Funcțiile managementului

Prevederea și organizarea

piramida ierarhică și funcțiile managementului

Toate funcțiile se regăsesc în aceleași ponderi

Comanda și coordonarea

1.4. Funcțiile managementului – PREVEDEREA (PLANIFICAREA, PREVIZIUNEA)

- DEF: un ansamblu de eforturi de gândire şi acţiune ale conducerii, în scopul de a detecta cu anticipaţie problemele cu care se vor confrunta în viitor colectivele de muncă, de a pregăti soluţii, de a face posibilă corectarea acţiunii pe măsura realizării ei.
- Prevederea permite coordonarea eforturilor, cooperarea între angajaţi
- Lipsa prevederii "mersul în cerc"

1.4. Funcțiile managementului – PREVEDEREA (PLANIFICAREA, PREVIZIUNEA)

Activ.1 Previziune

Activ.2
Decizie

Prevedere

1.4. Funcțiile managementului – PREVEDEREA (PLANIFICAREA, PREVIZIUNEA)

- Etape:
- 1. stabilirea perspectivei;
- 2. precizarea obiectivelor;
- 3. elaborarea strategiilor;
- 4. stabilirea programelor;
- 5. stabilirea mijloacelor financiare;
- 6. evaluarea hotărârilor adoptate.

1.4. Funcțiile managementului – ORGANIZAREA

Funcţia de organizare constă în stabilirea cadrului organizatoric optim care să permită desfășurarea activităţii organizaţiei în condiţii de eficienţă şi profitabilitate.

CONDUCERE

ORGANIZARE (activități, oameni)

1.4. Funcțiile managementului – ORGANIZAREA

La nivelurile superioare, conducerea trebuie să asigure rezolvarea problemelor generale ample, care privesc întreaga activitate a organizaţiei, iar la nivelurile de bază, probleme concrete, de detaliu.

1.4. Funcțiile managementului – ANTRENAREA (COMANDĂ-MOTIVAŢIE)

- Comanda constituie dreptul conducătorului de a da dispoziţii obligatorii subordonaţilor săi, în virtutea autorităţii cu care este investit.
- Funcția de antrenare încorporează ansamblul proceselor de muncă prin care se determină personalul organizației să contribuie la stabilirea și realizarea obiectivelor prevăzute, pe baza luării în considerare a factorilor care îl motivează.
- Motivaţia pozitivă sau negativă

1.4. Funcțiile managementului – ANTRENAREA (COMANDĂ-MOTIVAŢIE)

- Procesul motivării personalului trebuie să întrunească simultan mai multe caracteristici:
 - să fie complex (stimulente materiale și morale)
 - să fie diferențiat

1.4. Funcțiile managementului – COORDONAREA

- Coordonarea se referă la armonizarea și sincronizarea activităților din cadrul organizației și a subdiviziunilor sale, la direcționarea unitară a eforturilor, corelarea activității cadrelor de conducere situate pe diferite niveluri ierarhice, în scopul atingerii obiectivelor fixate.
- Coordonare bilaterală sau multilaterală
- Realizarea coordonării
 - discuţii, dezbateri în şedinţe, reuniuni, consfătuiri, conferinţe
 - grupe, echipe, comisii

1.4. Funcțiile managementului – CONTROLUL (CONTROL – EVALUARE)

- Funcția de control constă în verificarea permanentă și completă
 - a modului în care se desfășoară activitățile,
 comparativ cu standardele și programele,
 - în sesizarea şi măsurarea abaterilor de la aceste standarde şi programe precum şi
 - în precizarea cauzelor şi a măsurilor corective pentru înlăturarea lor.

1.4. Funcțiile managementului – CONTROLUL (CONTROL – EVALUARE)

- Trăsăturile de bază ale controlului sunt:
 - controlul are un caracter preventiv;
 - controlul trebuie să fie general, permanent, complet și aprofundat;
 - controlul trebuie să se execute de persoane
 competente și în drept;
 - controlul trebuie realizat cu tact și măsură;
 - controlul trebuie să fie eficient.

1.4. Funcțiile managementului – CONTROLUL (CONTROL – EVALUARE)

- Etapele realizării funcției de control:
 - măsurarea realizărilor;
 - compararea realizărilor cu obiectivele și standardele stabilite inițial, evidențiind abaterile produse (+,-);
 - determinarea cauzelor care au generat abaterile constatate;
 - efectuarea corecturilor care se impun, inclusiv acționarea, pe măsura posibilităților, asupra cauzelor care au generat abaterile negative.